

Sisältö

Heidelbergin katekismus.....	1
1. viikko.....	1
K. 1. Mikä on ainut lohdutuksesi elämässä ja kuolemassa?.....	1
K. 2. Mitä tarvitset tietää elääksesi ja kuollaksesi tämän lohdutuksen autuudessa?.....	1
2. viikko.....	2
K. 3. Mistä tiedät syntisi ja kurjuutesi?.....	2
K. 4. Mitä Jumalan laki meiltä vaatii?.....	2
K. 5. Voitko pitää kaiken tämän täydellisesti?.....	2
3. viikko.....	3
K. 6. Loiko siis Jumala ihmisen näin pahaksi ja turmeltuneeksi?.....	3
K. 7. Mistä sitten ihmisen turmeltunut luonto tuli?.....	3
K. 8. Mutta olemmeko niin turmeltuneita, että olemme kokonaan kykenemättömiä hyvään ja taipuvaisia kaikkeen pahaan?.....	3
4. viikko.....	4
K. 9. Eikö se tee Jumalasta epäoikeudenmukaista, kun Hän vaatii laissaan sellaista, johon ihmiset eivät kykene?.....	4
K. 10. Salliiko Jumala moisen tottelemattomuuden ja luopumuksen rangaistuksetta?.....	4
K. 11. Mutta eikö Jumala ole myös armollinen?.....	4
5. viikko.....	5
K. 12. Jumalan vanhurskaan tuomion mukaan ansaitsemme ajallisen ja iankaikkisen rangaistuksen: miten sitten voimme pelastua tältä rangaistukselta ja palata Hänen suosionsa?.....	5
K. 13. Voimmeko itse suorittaa tämän maksun?.....	5
K. 14. Voiko joku luontokappale maksaa puolestamme?.....	5
K. 15. Minkälaista välittäjää ja pelastajaa meidän tulee etsiä?.....	5
6. viikko.....	6
K. 16. Miksi Hänen tulee olla oikea ja vanhurskas ihminen?.....	6
K. 17. Miksi Hänen tulee olla samalla myös tosi Jumala?.....	6
K. 18. Mutta kuka on sellainen Rauhanvälittäjä, joka samalla on tosi Jumala ja oikea, sekä vanhurskas ihminen?.....	6
K. 19. Mistä tiedät tämän?.....	6
7. viikko.....	7
K. 20. Pelastuvatko kaikki ihmiset Kristuksen kautta, ihan niin kuin he hukkuivat Aatamin kautta?.....	7
K. 21. Mitä on oikea usko?.....	7
K. 22. Mihin siis kristityn tulee uskoa?.....	7
K. 23. Mitkä ovat nämä kappaleet?.....	7
8. viikko.....	8
K. 24. Miten nämä kappaleet on jaettu?.....	8
K. 25. Miksi puhut kolmesta persoonasta, Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä, vaikka on vain yksi Jumala?[1].....	8
9. viikko.....	9
K. 26. Mihin uskot, kun sanot: minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan?.....	9
10. viikko.....	10

Sisältö

Heidelbergin katekismus

<u>K. 27. Mitä Jumalan kaitselmus käsittää?</u>	10
<u>K. 28. Miten meitä auttaa tieto Jumalan luomistyöstä ja kaitselmuksesta?</u>	10
<u>11. viikko</u>	11
<u>K. 29. Miksi Jumalan Poikaa kutsutaan Jeesukseksi, eli Pelastajaksi?</u>	11
<u>K. 30. Uskovatko nekin ainoaan Pelastajaan Jeesukseen, jotka etsivät pelastusta ja turvaa pyhimyksiltä, itsestään, tai mistä tahansa muualta?</u>	11
<u>12. viikko</u>	12
<u>K. 31. Miksi Häntä kutsutaan Kristukseksi, eli Voidelluksi?</u>	12
<u>K. 32. Miksi sinua kutsutaan kristityksi?</u>	12
<u>13. viikko</u>	13
<u>K. 33. Miksi Häntä kutsutaan Jumalan ainoaksi Pojaksi, sillä olemmehan mekin myös Jumalan lapsia?</u>	13
<u>K. 34. Miksi kutsut Häntä Herraksemme?</u>	13
<u>14. viikko</u>	14
<u>K. 35. Mitä tunnustat, kun sanot: Hän sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta?</u>	14
<u>K. 36. Mitä hyötyä saat Kristuksen pyhästä hedelmöitymisestä ja syntymästä?</u>	14
<u>15. viikko</u>	15
<u>K. 37. Mitä tunnustat, kun sanot Hänen kärsineen?</u>	15
<u>K. 38. Miksi Hän kärsi Pontius Pilatus tuomarinaan?</u>	15
<u>K. 39. Onko Kristuksen kuolintavalla eli ristiinnaulitsemisella joku erityismerkitys?</u>	15
<u>16. viikko</u>	16
<u>K. 40. Miksi Kristuksen piti nöyryyä aina kuolemaan asti?</u>	16
<u>K. 41. Miksi Hänet haudattiin?</u>	16
<u>K. 42. Miksi meidän vielä pitää kuolla, vaikka Kristus on kuollut puolestamme?</u>	16
<u>K. 43. Mitä lisähyötyä vastaanotamme Kristuksen ristin uhrikuolemasta?</u>	16
<u>K. 44. Miksi tunnustus lisää: astui alas helvettiin?</u>	16
<u>17. viikko</u>	17
<u>K. 45. Miten Kristuksen ylösnousemus hyödyttää meitä?</u>	17
<u>18. viikko</u>	18
<u>K. 46. Mitä tunnustat sanoessasi: Hän astui ylös taivaisiin?</u>	18
<u>K. 47. Eikö sitten Kristus ole kanssamme maailman loppuun asti, kuten Hän on meille luvannut?[1].</u>	18
<u>K. 48. Mutta eivätkö Kristuksen kaksi luontoa tällöin joudu erilleen, jos Hänen ihmisluontonsa ei ole läsnä siellä missä Hänen jumaluutensa on?</u>	18
<u>K. 49. Miten Kristuksen taivaaseen astuminen hyödyttää meitä?</u>	18
<u>19. viikko</u>	19
<u>K. 50. Miksi lisätään: istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella?</u>	19
<u>K. 51. Miten Päämme Kristuksen kirkkaus meitä hyödyttää?</u>	19
<u>K. 52. Miten Kristuksen paluu tuomitsemaan eläviä ja kuolleita sinua lohduttaa?</u>	19
<u>20. viikko</u>	20
<u>K. 53. Mitä uskot koskien Pyhää Henkeä?</u>	20
<u>21. viikko</u>	21
<u>K. 54. Mihin uskot koskien pyhää yhteistä kirkkoa?</u>	21

Sisältö

Heidelbergin katekismus

<u>K. 55. Mitä ymmärrät pyhään yhteydellä?</u>	21
<u>K. 56. Mihin uskot koskien syntien anteeksiantamista?</u>	21
<u>22. viikko</u>	22
<u>K. 57. Mitä lohtua saat ruumiin ylösnousemuksesta?</u>	22
<u>K. 58. Mitä lohtua saat iankaikkista elämää koskevasta kohdasta?</u>	22
<u>23. viikko</u>	23
<u>K. 59. Mutta miten tähän kaikkeen uskomisen sinua auttaa?</u>	23
<u>K. 60. Miten olet Jumalan edessä vanhurskas?</u>	23
<u>K. 61. Miksi sanot, että olet vanhurskas ainoastaan uskosta?</u>	23
<u>24. viikko</u>	24
<u>K. 62. Mutta miksi eivät hyvät tekomme voi tehdä meistä Jumalalle kelvollisia, tai edes osaksi myötävaikuttaa vanhurskaudeksemme?</u>	24
<u>K. 63. Mutta eivätkö hyvät tekomme ansaitse mitään, vaikka Jumala lupaa ne palkita tässä ja tulevassa elämässä?</u>	24
<u>K. 64. Eikö tämä oppi tee ihmisistä huolimattomia ja paheellisia?</u>	24
<u>25. viikko</u>	25
<u>K. 65. Mistä tulee tämä usko, jonka kautta ainoastaan meillä on osallisuus Kristukseen ja kaikkiin Hänen siunauksiinsa?</u>	25
<u>K. 66. Mitä ovat sakramentit?</u>	25
<u>K. 67. Ovatko sitten molemmat, sekä Sana, että sakramentit, tarkoitettut kohdistamaan uskomme Jeesuksen Kristuksen ristin uhriin ainoana pelastuksemme perustuksena?</u>	25
<u>K. 68. Monta sakramenttia on Kristus asettanut Uudessa Testamentissa?</u>	25
<u>26. viikko</u>	26
<u>K. 69. Miten pyhä kaste muistuttaa ja vakuuttaa sinua siitä, että Kristuksen kertakaikkinen uhri hyödyttää sinua?</u>	26
<u>K. 70. Mitä tarkoittaa tulla pestyksi Kristuksen veressä ja Hengessä?</u>	26
<u>K. 71. Missä Kristus lupaa, että olemme osallisia Hänen verensä ja Henkensä pesusta yhtä varmasti kuin kasteen vesipesustakin?</u>	26
<u>27. viikko</u>	27
<u>K. 72. Onko sitten tämä ulkoinen vesipesu itsessään syntien poispesu?</u>	27
<u>K. 73. Miksi sitten Pyhä Henki kutsuu kastetta syntien pois pesuksi ja uudestisyntymisen pesoksi?</u>	27
<u>K. 74. Pitäisikö myös sylilapset kastaa?</u>	27
<u>28. viikko</u>	28
<u>K. 75. Miten Herran pyhä ehtoollinen muistuttaa ja vakuuttaa sinua siitä, että olet osallinen Kristuksen kertakaikkiseen uhriin ja kaikkiin Hänen lahjoihinsa?</u>	28
<u>K. 76. Mitä tarkoittaa Kristuksen ristiinnaulitun ruumiin syöminen ja Hänen vuodatetun verensä juominen?</u>	28
<u>K. 77.* Missä Kristus lupaa, että uskovat ovat osallisia Hänen ruumiinsa ja verensä ravintoon ja virvoitukseen yhtä varmasti kuin ehtoollispöydän leipään ja viiniinkin?</u>	28
<u>29. viikko</u>	30
<u>K. 78. Muuttuvatko leipä ja viini Kristuksen oikeaksi ruumiiksi ja vereksi?</u>	30
<u>K. 79. Miksi sitten Kristus kutsuu leipää Hänen ruumiikseen, tai maljaa Hänen</u>	

Sisältö

Heidelbergin katekismus

<u>verekseen, tai uudeksi liitoksi Hänen veressään? Ja miksi Paavali puhuu Kristuksen ruumiin ja veren osallisuudesta?.....</u>	30
<u>30. viikko.....</u>	31
<u>K. 80. Mitä eroa on Herran ehtoollisen ja roomalaiskatolisen messun välillä?.....</u>	31
<u>K. 81. Keiden tulee osallistua Herran ehtoolliseen?.....</u>	31
<u>K. 82. Tuleeko myös sellaiset päästää Herran ehtoolliselle, jotka sanoin ja teoin ilmaisevat epäuskonsa ja jumalattomuutensa?.....</u>	31
<u>31. viikko.....</u>	32
<u>K. 83. Mitä ovat taivaan valtakunnan avaimet?.....</u>	32
<u>K. 84. Miten taivaan valtakunta aukeaa ja sulkeutuu evankeliumin saarnan kautta?.....</u>	32
<u>K. 85. Miten taivaan valtakunta aukeaa ja sulkeutuu kirkkokurin kautta?.....</u>	32
<u>32. viikko.....</u>	33
<u>K. 86. Miksi meidän on silti tehtävä hyviä tekoja, kun kerran olemme lunastetut kurjuudestamme yksin armosta, Kristuksen kautta ja ilman mitään omaa ansiotamme?.....</u>	33
<u>K. 87. Voivatko ne pelastua, jotka eivät käänny Jumalan puoleen kiittämättömästi ja katumattomasta elämästään?.....</u>	33
<u>33. viikko.....</u>	34
<u>K. 88. Mitä kuuluu oikeaan parannukseen, tai ihmisen kääntymykseen?.....</u>	34
<u>K. 89. Mitä on vanhan luonnon kuolema?.....</u>	34
<u>K. 90. Mitä on uuden luonnon syntymä?.....</u>	34
<u>K. 91. Mitä ovat hyvät työt?.....</u>	34
<u>34. viikko.....</u>	35
<u>K. 92. Mitä Jumala sanoo laissaan?.....</u>	35
<u>K. 93. Miten nämä käskyt jaotellaan?.....</u>	35
<u>K. 94. Mitä Jumala vaatii ensimmäisessä käskyssä?.....</u>	35
<u>K. 95. Mitä on epäjumalanpalvelus?.....</u>	36
<u>35. viikko.....</u>	37
<u>K. 96. Mitä Jumala vaatii toisessa käskyssä?.....</u>	37
<u>K. 97. Emmekö saa tehdä minkäänlaista kuvaa?.....</u>	37
<u>K. 98. Mutta eikö kuvia voida sietää kirkoissa "maallikoiden kirjoina"?.....</u>	37
<u>36. viikko.....</u>	38
<u>K. 99. Mitä kolmas käsky vaatii?.....</u>	38
<u>K. 100. Onko Jumalan nimen pilkkaaminen kiroamalla ja manaamalla todella niin vakava synti, että Jumalan on vihainen myös niille, jotka eivät auta kykyjensä mukaan estämään ja kieltämään sitä?.....</u>	38
<u>37. viikko.....</u>	39
<u>K. 101. Mutta voimmeko vannoa valan Jumalan nimeen, jos teemme sen hurskaasti?.....</u>	39
<u>K. 102. Voimmeko myös vannoa pyhien, tai muitten luotujen nimeen?.....</u>	39
<u>38. viikko.....</u>	40
<u>K. 103. Mitä Jumala vaatii neljännessä käskyssä?.....</u>	40
<u>39. viikko.....</u>	41
<u>K. 104. Mitä Jumala vaatii viidennessä käskyssä?.....</u>	41

Sisältö

Heidelbergin katekismus

<u>40. viikko</u>	42
<u>K. 105. Mitä Jumala vaatii kuudennessa käskyssä?</u>	42
<u>K. 106. Mutta eikö tämä käsky puhu ainoastaan tappamisesta?</u>	42
<u>K. 107. Riittääkö siis se, ettemme tapa lähimmäistämme millään tuollaisella tavalla?</u>	42
<u>41. viikko</u>	43
<u>K. 108. Mitä seitsemäs käsky meille opettaa?</u>	43
<u>K. 109. Kieltääkö Jumala tässä käskyssä muuta kuin aviorikoksen ja vastaavat häpeälliset synnit?</u>	43
<u>42. viikko</u>	44
<u>K. 110. Mitä Jumala kieltää kahdeksannessa käskyssä?</u>	44
<u>K. 111. Mitä Jumala sinulta vaatii tässä käskyssä?</u>	44
<u>43. viikko</u>	45
<u>K. 112. Mitä Jumala vaatii yhdeksännessä käskyssä?</u>	45
<u>44. viikko</u>	46
<u>K. 113. Mitä kymmenes käsky meiltä vaatii?</u>	46
<u>K. 114. Mutta voivatko Jumalaan kääntyneet kerrassaan pitää nämä käskyt?</u>	46
<u>K. 115. Miksi sitten Jumala tahtoo niin visusti saarnattavan kymmentä käskyä, jollei tässä elämässä kukaan voi niitä täydellisesti pitää?</u>	46
<u>45. viikko</u>	47
<u>K. 116. Miksi kristittyjen tarvitsee rukoilla?</u>	47
<u>K. 117. Minkälainen on rukous, jonka Jumala kuulee?</u>	47
<u>K. 118. Mitä Jumala on käskennyt meidän Häneltä pyytää?</u>	47
<u>K. 119. Mikä on tämä Herran opettama rukous?</u>	47
<u>46. viikko</u>	48
<u>K. 120. Miksi Kristus káskee meitä puhuttelemaan Jumalaa Isänämme?</u>	48
<u>K. 121. Miksi on lisätty: joka olet taivaissa?</u>	48
<u>47. viikko</u>	49
<u>K. 122. Mikä on ensimmäinen pyyntö?</u>	49
<u>48. viikko</u>	50
<u>K. 123. Mikä on toinen pyyntö?</u>	50
<u>49. viikko</u>	51
<u>K. 124. Mikä on kolmas pyyntö?</u>	51
<u>50. viikko</u>	52
<u>K. 125. Mikä on neljäs pyyntö?</u>	52
<u>51. viikko</u>	53
<u>K. 126. Mikä on viides pyyntö?</u>	53
<u>52. viikko</u>	54
<u>K. 127. Mikä on kuudes pyyntö?</u>	54
<u>K. 128. Miten rukous päättyy?</u>	54
<u>K. 129. Mitä aamen tarkoittaa?</u>	54

Heidelbergin katekismus

Heidelbergin katekismus julkaistiin Pfalzin vaaliruhtinaan Frederik III:een toimeksiannosta vuonna 1563. Tradition mukaan katekismuksen alkuperäiset laatijat olivat Zacharius Ursinus ja Caspar Olevianus. Katekismus sai erinomaisen vastaanoton ja pian tämän jälkeen se jaettiin 52:een osaan, jotta se voitaisiin opettaa ja selittää seurakunnille vuosittain. Heidelbergin katekismus on Reformoidun kirkon tunnustuskirja, sekä sen kiitetyin ja ekumeenisin katekismus.

1. viikko

K. 1. Mikä on ainut lohdutuksesi elämässä ja kuolemassa?

Etten ole itseni oma,[1] vaan kuulun sielultani ja ruumiiltani, sekä elämässä, että kuolemassa,[2] uskolliselle Pelastajalleni Jeesukselle Kristukselle.[3] Hän on täysin maksanut kalliilla verellensä kaikista synneistäni ja Hän on vapauttanut minut paholaisen kaikesta vallasta.[5] Hän myös varjelee minua niin, [6] ettei hiuskaan voi pudota päästäni ilman Taivaallisen Isäni tahtoa;[7] totisesti, kaikkien asioiden on vaikutettava pelastuksekseni.[8] Siis, Pyhän Henkensä kautta Hän vakuuttaa minut iankaikkisesta elämästä,[9] sekä tästedes tekee minut halukkaaksi ja valmiiksi elämään Hänelle.[10]

[1] 1Ko. 6:19,20

[2] Ro. 14:7–9

[3] 1Ko. 3:23; Ti. 2:14

[4] 1Pi. 1:18,19; 1Jo. 1:7; 2:2

[5] Joh. 8:34–36; He. 2:14,15; 1Jo. 3:8

[6] Joh. 6:39,40; 10:27–30; 2Te. 3:3; 1Pi. 1:5

[7] Ma. 10:29–31; Lu. 21:16–18

[8] Ro. 8:28

[9] Ro. 8:15,16; 2Ko. 1:21,22; 5:5; Ef. 1:13,14

[10] Ro. 8:14

K. 2. Mitä tarvitset tietää elääksesi ja kuollaksesi tämän lohdutuksen autuudessa?

1. Syntieni ja kurjuuteni suuruuden.[1]
2. Miten pelastun synneistäni ja kurjuudestani.[2]
3. Miten minun tulee olla kiitollinen Jumalalle tällaisesta pelastuksesta.[3]

[1] Ro. 3:9,10; 1Jo. 1:10

[2] Joh. 17:3; Apt. 4:12; 10:43

[3] Ma. 5:16; Ro. 6:13; Ef. 5:8–10; 1Pi. 2:9,10

2. viikko

K. 3. Mistä tiedät syntisi ja kurjuutesi?

Jumalan laista.[1]

[1] Ro. 3:20

K. 4. Mitä Jumalan laki meiltä vaatii?

Kristus opettaa tämän meille tiivistettynä Matteuksen 22:ssa luvussa: Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.[1] Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.[2]

[1] 5Ms. 6:5

[2] 3Ms. 19:18

K. 5. Voitko pitää kaiken tämän täydellisesti?

En.[1] Olen luonnostani altis vihaamaan Jumalaa ja lähimmäistäni.[2]

[1] Ro. 3:10,23; 1Jo. 1:8,10

[2] 1Ms. 6:5; 8:21; Jer. 17:9; Ro. 7:23; 8:7; Ef. 2:3; Ti. 3:3

3. viikko

K. 6. Loiko siis Jumala ihmisen näin pahaksi ja turmeltuneeksi?

Päinvastoin. Jumala loi ihmisen hyväksi[1] ja omaksi kuvakseen,[2] so.. todella vanhurskaaksi ja pyhäksi,[3] jotta ihminen tuntisi Jumalansa ja Luojansa[4], sydämellisesti rakastaisi Häntä, sekä eläisi Hänen yhteydessään iankaikkisessa autuudessa, Hänen ylistykseen ja kunniakseen.[5]

[1] 1Ms. 1:31

[2] 1Ms. 1:26,27

[3] Ef. 4:24

[4] Ko. 3:10

[5] Ps. 8

K. 7. Mistä sitten ihmisen turmeltunut luonto tuli?

Ensimmäisten vanhempiemme, Aatamin ja Eevan lankeemuksesta ja tottelemattomuudesta paratiisissa[1] seurasi tämä luontomme turmeltuneisuus[2] niin, että me kaikki hedelmöityimme ja synnymme synnissä.[3]

[1] 1Ms. 3

[2] Ro. 5:12,18,19

[3] Ps. 51:5–7

K. 8. Mutta olemmeko niin turmeltuneita, että olemme kokonaan kykenemättömiä hyvään ja taipuvaisia kaikkeen pahaan?

Kyllä,[1] jollemme ole syntyneet uudesti Jumalan Hengen kautta.[2]

[1] 1Ms. 6:5; 8:21; Job 14:4; Jes. 53:6

[2] Joh. 3:3–5

4. viikko

K. 9. Eikö se tee Jumalasta epäoikeudenmukaista, kun Hän vaatii laissaan sellaista, johon ihmiset eivät kykene?

Ei tee, sillä Jumala loi ihmisen kykeneväksi,[1] mutta ihminen perkeleen yllytyksestä[2] ja tahallisella tottelemattomuudella[3] riisti itseltään ja kaikilta jälkeläisiltään nämä lahjat.[4]

[1] 1Ms. 1:31

[2] 1Ms. 3:13; Joh. 8:44; 1Ti. 2:13,14

[3] 1Ms. 3:6

[4] Ro. 5:12,18,19

K. 10. Salliiko Jumala moisen tottelemattomuuden ja luopumuksen rangaistuksetta?

Ei taatusti. Hän on hirveän tyytymätön, sekä perisyntiimme, että henkilökohtaisiin tekosynteihimme. Joten Hän rankaisee niistä, sekä nyt, että iankaikkisesti;[1] kuten Hän on sanonut:[2] Kirottu on jokainen, joka ei tee kaikkea, mitä lain kirja käskee (Gal. 3:10).

[1] 2Ms. 34:7; Ps. 5:4–6; 7:10; Nah. 1:2; Ro. 1:18; 5:12; Ef. 5:6; Heb. 9:27

[2] 5Ms. 27:26

K. 11. Mutta eikö Jumala ole myös armollinen?

Jumala on todellakin armollinen,[1] mutta Hän on myös vanhurskas.[2] Hänen vanhurskautensa vaatii, että Hänen äärimmäistä majesteettisuuttaan vastaan tehty synti myös rangaistaan äärimmäisellä, so. ikuisella ruumiin ja sielun rangaistuksella.[3]

[1] 2Ms. 20:6; 34:6,7; Ps. 103:8,9

[2] 2Ms. 20:5; 34:7; 5Ms. 7:9–11; Ps. 5:4–6; Heb. 10:30,31

[3] Ma. 25:45,46

5. viikko

K. 12. Jumalan vanhurskaan tuomion mukaan ansaitsemme ajallisen ja iankaikkisen rangaistuksen: miten sitten voimme pelastua tältä rangaistukselta ja palata Hänen suosioonsa?

Jumala vaatii, että Hänen oikeamielisyytensä tulee tyydytetyksi[1] ja siksi meidän, tai jonkun toisen, on maksettava täysi hinta.[2]

[1] 2Ms. 20:5; 23:7; Ro. 2:1–11

[2] Jes. 53:11; Ro. 8:3,4

K. 13. Voimmeko itse suorittaa tämän maksun?

Varmasti emme. Päinvastoin, joka päivä velkataakamme lisääntyy.[1]

[1] Ps. 130:3; Ma. 6:12; Ro. 2:4,5

K. 14. Voiko joku luontokappale maksaa puolestamme?

Ei. Jumala ei rankaise toista olentoa ihmisen tekemästä synnistä.[1] Eikä mikään pahainen luontokappale voi kärsiä Jumalan iankaikkisen synnin vihan taakkaa, eikä vapauttaa toisia siitä.[2]

[1] Hes. 18:4,20; Heb. 2:14–18

[2] Ps. 130:3; Nah. 1:6

K. 15. Minkälaista välittäjää ja pelastajaa meidän tulee etsiä?

Sellaista, joka on oikea[1] ja vanhurskas [2] ihminen, mutta joka on samalla kaikkia luotuja voimakkaampi, so. joka samalla on myös tosi Jumala.[3]

[1] 1Ko. 15:21; Heb. 2:17

[2] Jes. 53:9; 2Ko. 5:21; Heb. 7:26

[3] Jes. 7:14; 9:6; Jer. 23:6; Joh. 1:1; Ro. 8:3,4

6. viikko

K. 16. Miksi Hänen tulee olla oikea ja vanhurskas ihminen?

Hänen tulee olla oikea ihminen, koska Jumalan oikeamielisyys vaatii, että sama ihmisluonto, joka lankesi, myös maksaisi synnistä.[1] Hänen tulee olla vanhurskas, koska syntinen ei voi maksaa toisen puolesta.[2]

[1] Ro. 5:12,15; 1Ko. 15:21; Heb. 2:14–16

[2] Heb. 7:26,27; 1Pi. 3:18.

K. 17. Miksi Hänen tulee olla samalla myös tosi Jumala?

Hänen tulee olla tosi Jumala, jotta Hän jumalallisen luontonsa voimassa voisi kärsiä Jumalan vihan ihmisluonnossansa ansaitakseen ja palauttaakseen meille vanhurskauden ja elämän.[1]

[1] Jes. 53; Joh. 3:16; 2Ko. 5:21

K. 18. Mutta kuka on sellainen Rauhanvälittäjä, joka samalla on tosi Jumala ja oikea, sekä vanhurskas ihminen?

Herramme Jeesus Kristus,[1] jonka Jumala on antanut meille viisaudeksi, vanhurskaudeksi, pyhitykseksi ja lunastukseksi (1Ko. 1:30).

[1] Ma. 1:21–23; Lu. 2:11; 1Ti. 2:5; 3:16

K. 19. Mistä tiedät tämän?

Pyhästä evankeliumista, jonka itse Jumala alussa ilmoitti Paratiisissa.[1] Myöhemmin Hän julisti sitä patriarkkojen[2] ja profeettojen kautta,[3] sekä enteili sitä lain uhri- ja juhlamenoilla.[4] Lopulta Hän toteutti sen rakkaan Poikansa kautta.[5]

[1] 1Ms. 3:15

[2] 1Ms. 12:3; 22:18; 49:10

[3] Jes. 53; Jer. 23:5,6; Mi. 7:18–20; Apt. 10:43; Heb. 1:1

[4] 3Ms. 1–7; Joh. 5:46; Heb. 10:1–10

[5] Ro. 10:4; Gal. 4:4,5; Ko. 2:17

7. viikko

K. 20. Pelastuvatko kaikki ihmiset Kristuksen kautta, ihan niin kuin he hukkuivat Aatamin kautta?

Eivät. Vain ne pelastuvat, jotka oikean uskon kautta ovat Kristukseen oksastettu ja Hänen kaikkien lahjojensa vastaanottajia.[1]

[1] Ma. 7:14; Joh. 1:12; 3:16,18,36; Ro. 11:16–21

K. 21. Mitä on oikea usko?

Oikea usko on vakuuttuneisuutta siitä, että kaikki mitä Jumala ilmoittaa Sanassaan on varmasti totta.[1] Samalla se on lujaa luottamusta[2] siihen, ettei ainoastaan muille, vaan myös minulle[3] Jumala on suonut syntien anteeksiantamuksen, iankaikkisen vanhurskauden ja pelastuksen;[4] ainoastaan silkasta armosta ja vain Kristuksen ansioiden tähden.[5] Pyhä Henki vaikuttaa tämän uskon sydämessäni evankeliumin kautta.[6]

[1] Joh. 17:3,17; Heb. 11:1–3; Ja. 2:19

[2] Ro. 4:18–21; 5:1; 10:10; Heb. 4:16

[3] Gal. 2:20

[4] Ro. 1:17; Heb. 10:10

[5] Ro.3:20–26; Gal. 2:16; Ef. 2:8–10

[6] Apt. 16:14; Ro. 1:16; 10:17; 1Ko. 1:21

K. 22. Mihin siis kristityn tulee uskoa?

Kaikkeen siihen mitä Jumala lupaa meille evankeliumissa.[1] Tämä evankeliumi on meillä tiivistettynä yleisen ja eittämättömän kristillisen tunnustuksemme kappaleissa.

[1] Ma. 28:19,20; Joh. 20:30,31

K. 23. Mitkä ovat nämä kappaleet?

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan, ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas helvettiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

8. viikko

K. 24. Miten nämä kappaleet on jaettu?

Kolmeen osaan: ensimmäinen koskee Jumalaa Isää ja luomistamme, toinen koskee Jumalaa Poikaa ja lunastustamme, kolmas koskee Jumalaa Pyhää Henkeä ja pyhitystämme.

K. 25. Miksi puhut kolmesta persoonasta, Isästä, Pojasta ja Pyhästä Hengestä, vaikka on vain yksi Jumala?[1]

Koska Jumala on näin ilmoittanut itsensä Sanassaan:[2] nämä kolme erillistä persoonaa ovat se yksi, totinen ja iankaikkinen Jumala.

[1] 5Ms. 6:4; Jes. 44:6; 45:5; 1Ko. 8:4,6

[2] 1Ms. 1:2,3; Jes. 61:1; 63:8–10; Ma. 3:16,17; 28:18,19; Lu. 4:18; Joh. 14:26; 15:26; 2Ko. 13:13; Gal. 4:6; Tit. 3:5,6

9. viikko

K. 26. Mihin uskot, kun sanot: minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan?

Siihen, että Herramme Jeesuksen Kristuksen iankaikkinen Isä, joka tyhjästä loi taivaan ja maan kaikkine joukkoineen[1] ja, joka vieläkin ylläpitää ja hallitsee niitä iankaikkisen neuvonsa ja kaitselmuksensa mukaan,[2] on Jumalani ja Isäni Poikansa Kristuksen tähden.[3] Häneen minä luotan niin perin juurin, etten epäile, etteikö Hän huolehtisi kaikista sieluni ja ruumiini tarpeista,[4] sekä kääntäisi hyödykseni kaikki lähettämänsä vastoinkäymiset[5] tässä murheellisessa maailmassa. Näin Hän kykenee tekemään, koska Hän on Kaikkivaltias Jumala;[6] näin Hän tahtoo tehdä, koska Hän on Uskollinen Isä.[7]

[1] 1Ms. 1–2; 2Ms. 20:11; Job 38–39; Ps. 33:6; Jes. 44:24; Apt. 4:24; 14:15

[2] Ps. 104:27–30; Ma. 6:30; 10:29; Ef. 1:11

[3] Joh. 1:12,13; Ro. 8:15,16; Gal. 4:4–7; Ef. 1:5

[4] Ps. 55:23; Ma. 6:25,26; Lu. 12:22–31

[5] Ro. 8:28

[6] 1Ms. 18:14; Ro. 8:31–39

[7] Ma. 6:32,33; 7:9–11

10. viikko

K. 27. Mitä Jumalan kaitseminen käsittää?

Jumalan kaitseminen on Hänen kaikkivoipa ja aina läsnä oleva voima[1], jolla Hän, niin kuin kädellensä, ylläpitää taivaan ja maan, sekä kaikki luodut,[2] niin niitä halliten, että lehti ja terä, sade ja kuivuus, hedelmälliset ja hedelmättömät vuodet, ruoka ja juoma, terveys ja sairaus, rikkaus ja köyhyys[3], todellakin, kaikki asiat meille tapahtuvat, eivät sattumalta[4], vaan Hänen isällisen kätensä kautta.[5]

[1] Jer. 23:23,24; Apt. 17:24–28

[2] Heb. 1:3

[3] Jer. 5:24; Apt. 14:15–17; Joh. 9:3; Snl. 22:2

[4] Snl. 16:33

[5] Ma. 10:29

K. 28. Miten meitä auttaa tieto Jumalan luomistyöstä ja kaitsemuksesta?

Voimme harjoittaa kärsivällisyyttä vastoinkäymisissä[1] ja kiitollisuutta menestyksessä.[2] Katsoessamme tulevaisuuteen voimme asettaa lujan luottamuksemme siihen, ettei mikään luotu voi meitä erottaa uskollisen Jumalamme ja Isämme rakkaudesta[3], sillä kaikki luodut ovat niin täydellisesti Hänen kädessään, etteivät ne voi edes liikahtaa vastoin Hänen tahtonsa.[4]

[1] Job 1:21,22; Ps. 39:10; Ja. 1:3

[2] 5Ms. 8:10; 1Te. 5:18

[3] Ps. 55:23; Ro. 5:3–5; 8:38,39

[4] Job 1:12; 2:6; Snl. 21:1; Apt. 17:24–28

11. viikko

K. 29. Miksi Jumalan Poikaa kutsutaan Jeesukseksi, eli Pelastajaksi?

Koska Hän vapauttaa meidät kaikista synneistämme.[1] Ja koska pelastusta ei tule muualta etsiäkään, sillä sitä ei ole muualta löydettävissä.[2]

[1] Ma. 1:21; Heb. 7:25

[2] Jes. 43:11; Apt. 4:12; 1Ti. 2:5

K. 30. Uskovatko nekin ainoaan Pelastajaan Jeesukseen, jotka etsivät pelastusta ja turvaa pyhimyksiltä, itsestään, tai mistä tahansa muualta?

Eivät. Perimmiltään he teoillaan kieltävät ainoan Pelastajan Jeesuksen, vaikka he sanoillaan Hänestä mahtailevatkin.[1] Sillä niiden, jotka oikean uskon kautta hyväksyvät tämän Pelastajan, on löydettävä Hänessä kaiken pelastukseensa tarpeellisen.[2]

[1] 1Ko. 1:13,30,31; Gal. 5:4

[2] Ko. 1:19–23; 2:10; 1Jo. 1:7

12. viikko

K. 31. Miksi Häntä kutsutaan Kristukseksi, eli Voidelluksi?

Koska Isä Jumala on vihkinyt ja Pyhä Henki on voidellut[1] Hänet meille ylimmäksi Profeetaksi ja Opettajaksi,[2] joka on täysin paljastanut meille Jumalan salaisen tahdon koskien lunastustamme.[3] Hän:

- on meidän Ylimmäinen Pappimme[4]
- yhdellä ruumiinsa uhrilla on meidät lunastanut[5]
- jatkuvasti esirukoilee puolestamme Isän edessä[6]
- on Iankaikkinen Kuninkaamme,[7] joka hallitsee meitä Sanallansa ja Hengellensä
- puolustaa ja vaalii meitä hankkimassaan lunastuksessa[8]

[1] Lu. 3:21–22; 4:14–19; Heb. 1:9

[2] Apt. 3:22

[3] Joh. 1:18; 15:15

[4] Heb. 7:17

[5] Heb. 9:12; 10:11–14

[6] Ro. 8:34; Heb. 9:24; 1Jo. 2:1

[7] Ma. 21:5; Lu. 1:33

[8] Ma. 28:18–20; Joh. 10:28; Ilm. 12:10–11

K. 32. Miksi sinua kutsutaan kristityksi?

Koska olen uskon kautta Kristuksen jäsen[1] ja täten osallinen Hänen voiteltustaan,[2] jotta voisin:

- profeetan lailla tunnustaa Hänen nimeänsä[3]
- papin lailla tarjota itseni Hänelle elävänä kiitosuhrina[4]
- kuninkaan lailla taistella tässä elämässä vapaalla ja puhtaalla omatunnolla syntiä ja paholaista vastaan[5]
- vastedes hallita Hänen kanssaan kaikkea luomakuntaa iankaikkisesti[6]

[1] 1Ko. 12:12–27

[2] Apt. 2:17; 1Jo. 2:27

[3] Ma. 10:32; Ro. 10:9–10; Heb. 13:15

[4] Ro. 12:1; 1Pi. 2:5,9

[5] Gal. 5:16–17; Ef. 6:11; 1Ti. 1:18–19

[6] Ma. 25:34; 2Ti. 2:12; Ilm. 3:21

13. viikko

K. 33. Miksi Häntä kutsutaan Jumalan ainoaksi Pojaksi, sillä olemmehan mekin myös Jumalan lapsia?

Koska Kristus yksin on iankaikkinen Jumalan Poika.[1] Me taas olemme Jumalan ottolapsia, armosta ja Kristuksen tähden.[2]

[1] Joh. 1:1–3,14,18; 3:16; Ro. 8:32; Heb. 1; 1Joh. 4:9

[2] Joh. 1:12; Ro. 8:14–17; Gal. 4:6; Ef. 1:5–6

K. 34. Miksi kutsut Häntä Herraksemme?

Koska Hän on lunastanut ruumiimme ja sielumme[1]—ei hopealla, eikä kullalla, vaan omalla kalliilla verellensä[2]— sekä vapauttanut meidät paholaisen hirmuvallasta tehden meidät omaisuudeksensa.[3]

[1] 1Ko. 6:20; 1Ti. 2:5–6

[2] 1Pi. 1:18–19

[3] Ko. 1:13–14; Heb. 2:14–15

14. viikko

K. 35. Mitä tunnustat, kun sanot: Hän sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta?

Jumalan iankaikkinen Poika, joka on ja pysyy oikeana ja iankaikkisena Jumalana,[1] otti itselleen oikean ihmisluonnon neitsyt Marian lihasta ja verestä[2] Pyhän Hengen toiminnan kautta.[3] Näin Hän on myös oikea Daavidin siemen[4] ja veljiensä kaltainen kaikessa,[5] kuitenkin ilman syntiä.[6]

[1] Joh. 1:1; 10:30–36; Ro. 9:5; Ko. 1:15–17; 1Joh. 5:20

[2] Ma. 1:18–23; Joh. 1:14; Gal. 4:4; Heb. 2:14

[3] Lu. 1:35

[4] 2 Sam. 7:12–16; Ps. 132:11; Ma. 1:1; Lu. 1:32; Ro. 1:3

[5] Fil. 2:7; Heb. 2:17

[6] Heb. 4:15; 7:26,27

K. 36. Mitä hyötyä saat Kristuksen pyhästä hedelmöitymisestä ja syntymästä?

Välimiehenämme[1] Hän viattomuudellaan ja täydellisellä pyhyydellään peittää Jumalan katseelta syntini, jossa itseni siitettiin ja, jossa synnyin.[2]

[1] 1Ti. 2:5–6; Heb. 9:13–15

[2] Ro. 8:3–4; 2Ko. 5:21; Gal. 4:4,5

15. viikko

K. 37. Mitä tunnustat, kun sanot Hänen kärsineen?

Koko maan päällisen elämänsä aikana ja varsinkin sen lopussa, Kristus kärsi ruumiissaan ja sielussaan Jumalan vihan koko ihmiskunnan syntiä vastaan.[1] Tämän Hän teki, jotta Hänen kärsimyksensä ainoana sovittavana uhrina,[2] lunastaisi ruumiimme ja sielumme ikuisesta kadotuksesta,[3] sekä hankkisi meille Jumalan armon, vanhurskauden ja ikuisen elämän.[4]

[1] Jes. 53; 1Ti. 2:6; 1Pi. 2:24; 3:18

[2] Ro. 3:25; 1Ko. 5:7; Ef. 5:2; Heb. 10:14; 1Jo. 2:2; 4:10

[3] Ro. 8:1–4; Gal. 3:13; Ko. 1:13; Heb. 9:12; 1Pi. 1:18–19

[4] Joh. 3:16; Ro. 3:24–26; 2Ko. 5:21; Heb. 9:15

K. 38. Miksi Hän kärsi Pontius Pilatus tuomarinaan?

Syyttömyydestään huolimatta Kristus sai tuomionsa ajalliselta tuomarilta[1] vapauttaakseen meidät Jumalan ankaran tuomion alaisuudesta.[2]

[1] Lu. 23:13–24; Joh. 19:4,12–16

[2] Jes. 53:4,5; 2Ko. 5:21

K. 39. Onko Kristuksen kuolintavalla eli ristiinnaulitsemisella joku erityismerkitys?

On, siten olen vakuuttunut siitä, että Hän otti itsellensä minulle kuuluvan kirouksen, sillä ristiinnaulittu on Jumalan kiroama.[1]

[1] 5Ms. 21:22–23; Gal. 3:13

16. viikko

K. 40. Miksi Kristuksen piti nöyryä aina kuolemaan asti?

Koska Jumalan oikeamielisyys ja totuudellisuus sitä vaativat[1], eli syntiemme hyvitystä ei voi aikaansaada muulla tavalla, kuin Jumalan Pojan kuolemalla.[2]

[1] 1Ms. 2:17

[2] Ro. 8:3; Fil. 2:8; Heb. 2:9,14,15

K. 41. Miksi Hänet haudattiin?

Todistukseksi siitä, että Hänen kuolemansa oli todellinen.[1]

[1] Jes. 53:9; Joh. 19:38–42; Apt. 13:29; 1Ko. 15:3,4

K. 42. Miksi meidän vielä pitää kuolla, vaikka Kristus on kuollut puolestamme?

Oma kuolemamme ei ole hyvitys synneistämme. Pikemminkin se on syntiemme loppu, sekä sisään astuminen ikuisen elämään.[1]

[1] Joh. 5:24; Fil. 1:21–23; 1Te. 5:9,10

K. 43. Mitä lisähyötyä vastaanotamme Kristuksen ristin uhrikuolemasta?

Kristuksen kuoleman kautta vanha luontomme on ristiinnaulittu, kuoletettu ja haudattu Hänen kanssaan,[1] niin että lihan pahat himot eivät enää meissä hallitsisi,[2] vaan että me voisimme tarjota itsemme Hänelle kiitosuhriksi.[3]

[1] Ro. 6:5–11; Ko. 2:11,12

[2] Ro. 6:12–14

[3] Ro. 12:1; Ef. 5:1–2

K. 44. Miksi tunnustus lisää: astui alas helvettiin?

Jotta suurimmissa murheissani ja kiusauksissani vakuuttuisin ja lohduttuisin siitä, että Herrani Jeesus Kristus—kuvaamattomien tuskiensa, kipunjensa, kauhujensa ja ahdistuksiensa kautta, jotka Hän kesti alusta loppuun kaikissa kärsimyksissängsä, mutta etenkin ristillä—on vapauttanut minut helvetin pelosta ja piinasta.[1]

[1] Jes. 53; Ps. 18:5,6; 116:3; Ma. 26:36–46; 27:45,46; Heb. 5:7–10

17. viikko

K. 45. Miten Kristuksen ylösnousemus hyödyttää meitä?

1. Ylösnousemuksellaan Hän on voittanut kuoleman, jotta Hän voisi tehdä meidät osallisiksi siitä vanhurskaudesta, jonka Hän meitä varten kuolemallaan hankki[1]
2. Hänen voimallaan meidätkin nyt herätetään uuteen elämään[2]
3. Kristuksen ylösnousemus on meille varmana vakuutena omasta loistavasta ylösnousemuksestamme[3]

[1] Ro. 4:25; 1Ko. 15:16–20, 54–55; 1Pi. 1:3–5,21

[2] Ro. 6:5–11; Ef. 2:4–6; Ko. 3:1–4

[3] Ro. 8:11; 1Ko. 15:12–23; Fil. 3:20–21

18. viikko

K. 46. Mitä tunnustat sanoessasi: Hän astui ylös taivaisiin?

Että Kristus, opetuslapsiensä silmien edessä, otettiin ylös maasta taivaaseen[1] ja, että Hän on siellä meidän eduksemme,[2] kunnes Hän tulee uudelleen tuomitakseen elävät ja kuolleet.[3]

[1] Lu. 24:50,51; Apt. 1:9–11

[2] Ro. 8:34; Heb. 7:23–25; 9:24

[3] Apt. 1:11; 3:20–21

K. 47. Eikö sitten Kristus ole kanssamme maailman loppuun asti, kuten Hän on meille luvannut?[1]

Kristus on tosi ihminen ja tosi Jumala. Ihmisluontonsa puolesta Hän ei enää ole maan päällä,[2] mutta Hänen jumaluuteensa, majesteettisuuteensa, armonsa ja Henkensä eivät ole koskaan poissa luotamme.[3]

[1] Ma. 28:20

[2] Ma. 26:11; Joh. 16:28; 17:11; Apt. 3:19–21; Heb. 8:4

[3] Ma. 18:20; Joh. 14:16–19; 16:13

K. 48. Mutta eivätkö Kristuksen kaksi luontoa tällöin joudu erilleen, jos Hänen ihmisluontonsa ei ole läsnä siellä missä Hänen jumaluutensa on?

Eivät lainkaan, sillä Hänen jumaluutensa on rajaton ja läsnä kaikkialla.[1] Josta on seurattava se, että Hänen jumaluutensa todellakin ylittää sen ihmisluonnon, jonka Hän on omaksunut, mutta siltikin se on tämän ihmisluonnon sisällä ja pysyy personalisesti yhdistettynä siihen.[2]

[1] Jer. 23:23,24; Apt. 7:48,49

[2] Joh. 1:14; 3:13; Ko. 2:9

K. 49. Miten Kristuksen taivaaseen astuminen hyödyttää meitä?

1. Hän on Puolustajamme taivaassa Isänsä edessä[1]
2. Meillä on omaa lihaamme taivaassa varmana vakuutena siitä, että Hän, meidän Päämme, ottaa myös meidät, Hänen jäsenensä ylös luoksensa[2]
3. Hän lähettää meille Henkensä vastavakuutena,[3] jonka voimasta elämämme tarkoitus ei ole maanpäällisissä asioissa, vaan ylhäällä olevissa asioissa, jossa Kristuskin on, istuen Jumalan oikealla puolella[4]

[1] Ro. 8:34; 1Jo. 2:1

[2] Joh. 14:2; 17:24; Ef. 2:4–6

[3] Joh. 14:16; Apt. 2:33; 2Ko. 1:21,22; 5:5

[4] Ko. 3:1–4

19. viikko

K. 50. Miksi lisätään: istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella?

Kristus nousi taivaaseen tuodakseen siellä julki itsensä kirkkonsa Päänä,[1] jonka kautta Isä hallitsee kaikkia asioita.[2]

[1] Ef. 1:20–23; Ko. 1:18

[2] Ma. 28:18; Joh. 5:22,23

K. 51. Miten Päämme Kristuksen kirkkaus meitä hyödyttää?

1. Hän vuodattaa taivaallisia lahjoja meille jäsenilleen Pyhän Henkensä kautta[1]
2. Hän voimallaan puolustaa ja suojelee meitä kaikilta vihollisilta[2]

[1] Apt. 2:33; Ef. 4:7–12

[2] Ps. 2:9; 110:1,2; Joh. 10:27–30; Ilm. 19:11–16

K. 52. Miten Kristuksen paluu tuomitsemaan eläviä ja kuolleita sinua lohduttaa?

Kaikissa murheissani ja ahdingoissani nostaan pääni ja luottavaisesti odotan taivaasta tuomaria, Häntä, joka jo on puolestani alistunut Jumalan tuomiolle ja poistanut kaiken kirouksen päältäni.[1] Hän tuomitsee kaikki vihollisemme ikuiseen rangaistukseen, mutta minut ja kaikki muut valittunsa Hän ottaa luoksensa taivaalliseen iloon ja loistoon.[2]

[1] Lu. 21:28; Ro. 8:22–25; Fil. 3:20,21; Tit. 2:13,14

[2] Ma. 25:31–46; 1Te. 4:16,17; 2Te. 1:6–10

20. viikko

K. 53. Mitä uskot koskien Pyhää Henkeä?

1. Hän on tosi ja iankaikkinen Jumala, kuten Isä ja Poikakin [1]
2. Hän on myös minulle annettu,[2]
 - ◆ tehdäkseen minut oikean uskon kautta osalliseksi Kristuksesta ja kaikista Hänen lahjoistaan[3]
 - ◆ lohdutukseksi[4]
 - ◆ ollakseen kanssani ikuisesti[5]

[1] 1Ms. 1:1,2; Ma. 28:19; Apt. 5:3,4; 1Ko. 3:16

[2] 1Ko. 6:19; 2Ko. 1:21,22; Gal. 4:6; Ef. 1:13

[3] Gal. 3:14; 1Pi. 1:2

[4] Joh. 15:26; Apt. 9:31

[5] Joh. 14:16,17; 1Pi. 4:14

21. viikko

K. 54. Mihin uskot koskien pyhää yhteistä kirkkoa?

Uskon, että koko ihmiskunnasta,[1] maailman alusta aina sen loppuun asti,[2] Jumalan Poika,[3] Henkensä ja Sanansa kautta,[4] kokoaa, puolustaa ja säilyttää itsellensä [5] oikean uskon yhteydessä,[6] iankaikkiseen elämään valitun kirkon.[7] Uskon myös olevani tämän kirkon elävä jäsen, sekä pysyväni siinä ikuisesti.[8]

[1] 1Ms. 26:4; Ilm. 5:9

[2] Jes. 59:21; 1Ko. 11:26

[3] Joh. 10:11; Apt. 20:28; Ef. 4:11–13; Ko. 1:18

[4] Ro. 1:16; 10:14–17; Ef. 5:26

[5] Ps. 129:1–5; Ma. 16:18; Joh. 10:28–30

[6] Apt. 2:42–47; Ef. 4:1–6

[7] Ro. 8:29; Ef. 1:3–14

[8] Ps. 23:6; Joh. 10:27,28; 1Ko. 1:4–9; 1Pi. 1:3–5

K. 55. Mitä ymmärrät pyhään yhteydellä?

1. Että uskovilla, Kristuksen jäseninä, kaikilla ja kaikkialla, on yhteys Hänen kanssaan ja, että he ovat osallisia kaikista Hänen aarteistaan ja lahjoistaan.[1]
2. Että kaikki ovat velvollisia käyttämään lahjojaan auliisti ja iloiten toisten jäsenten hyödyksi ja hyvinvoinniksi.[2]

[1] Ro. 8:32; 1Ko. 6:17; 12:4–7,12,13; 1Jo. 1:3

[2] Ro. 12:4–8; 1Ko. 12:20–27; 13:1–7; Fil. 2:4–8

K. 56. Mihin uskot koskien syntien anteeksiantamista?

Uskon, ettei Jumala, Kristuksen hyvityksen johdosta, enää muista syntejäni,[1] eikä syntistä luontoani, jota vastaan minun on kilvoiteltava koko elämäni ajan,[2] vaan Hän armollisesti lukee hyväkseni Kristuksen vanhurskauden vapauttaakseen minut tuomiolta ikuisesti.[3]

[1] Ps. 103:3,4,10,12; Miika. 7:18,19; 2Ko. 5:18–21; 1Jo. 1:7; 2:2

[2] Ro. 7:21–25

[3] Joh. 3:17,18; 5:24; Ro. 8:1,2

22. viikko

K. 57. Mitä lohtua saat ruumiin ylösnousemuksesta?

Ei ainoastaan sieluni nouse (joka heti kuoleman jälkeen viedään päänsä Kristuksen tykö),[1] vaan Kristuksen voimasta vieläpä itse lihani nousee yhdistyen jälleen sieluuni ja tulee Kristuksen kirkkauden ruumiin kaltaiseksi.[2]

[1] Lu. 23:43; Fil. 1:21–23

[2] Job 19:25,26; 1Ko. 15:20,42–46,54; Fil. 3:21; 1Jo. 3:2

K. 58. Mitä lohtua saat iankaikkista elämää koskevasta kohdasta?

Jo nyt tunnen sydämessäni iankaikkisen ilon alun,[1] mutta tämän elämän jälkeen tulen omistamaan täydellisen autuuden, sellaisen, jota silmä ei ole nähnyt, eikä korva ole kuullut, eikä ihmisen sydän käsittänyt— siinä ylistääkseni Jumalaa iankaikkisesti.[2]

[1] Joh. 17:3; Ro. 14:17; 2Ko. 5:2,3

[2] Joh. 17:24; 1Ko. 2:9

23. viikko

K. 59. Mutta miten tähän kaikkeen uskomisen sinua auttaa?

Siten, että Kristuksessa olen vanhurskas Jumalan edessä ja iankaikkisen elämän perillinen.[1]

[1] Hab. 2:4; Joh. 3:36; Ro. 1:17; 5:1,2

K. 60. Miten olet Jumalan edessä vanhurskas?

Ainoastaan aidosta uskosta Jeesukseen Kristukseen.[1] Vaikka omatuntoni minua syyttää siitä, että olen raskaasti rikkonut kaikkia Jumalan käskyjä, enkä ikinä ole niistä yhtäkään pitänyt,[2] ja vaikka vieläkin olen taipuvainen kaikkeen pahaan,[3] niin Jumala, ilman minkäänlaista ansiotani,[4] pelkästä armosta,[5] lukee hyväkseni Kristuksen täydellisen hyvityksen, oikeamielisyyden ja pyhyiden.[6] Nämä Hän suo minulle, ikään kuin en olisi syntinen, enkä ikinä olisi syntiä tehnyt, ihan kuin olisin itse saavuttanut kaiken sen kuuliaisuuden, jonka Kristus suoritti puolestani,[7] jos vain hyväksyn tämän lahjan uskovalla sydämellä.[8]

[1] Ro. 3:21–28; Gal. 2:16; Ef. 2:8,9; Fil. 3:8–11

[2] Ro. 3:9,10

[3] Ro. 7:23

[4] 5Ms. 9:6; Hes. 36:22; Tit. 3:4,5

[5] Ro. 3:24; Ef. 2:8

[6] Ro. 4:3–5; 2Ko. 5:17–19; 1Jo. 2:1,2

[7] Ro. 4:24,25; 2Ko. 5:21

[8] Joh. 3:18; Apt. 16:30,31; Ro. 3:22

K. 61. Miksi sanot, että olet vanhurskas ainoastaan uskosta?

Ei niin, että olisin Jumalalle kelvollinen uskoni arvokkuuden tähden, sillä vanhurskauteni Jumalan edessä koostuu ainoastaan Kristuksen hyvityksestä, oikeamielisyydestä ja pyhydestä.[1] Voin vastaanottaa tämän vanhurskauden ja tehdä sen omakseni ainoastaan uskon kautta.[2]

[1] 1Ko. 1:30,31; 2:2

[2] Ro. 10:10; 1Jo. 5:10–12

24. viikko

K. 62. Mutta miksi eivät hyvät tekomme voi tehdä meistä Jumalalle kelvollisia, tai edes osaksi myötävaikuttaa vanhurskaudeksemme?

Koska Jumalan tuomion edessä kelpaavan vanhurskauden on oltava ehdottoman tahratonta ja täydessä sopusoinnussa Jumalan lain kanssa,[1] kun sitä vastoin meidän parhaat tekomme ovat kaikki epätäydellisiä ja synnin saastuttamia.[2]

[1] 5Ms. 27:26; Gal. 3:10

[2] Jes. 64:6

K. 63. Mutta eivätkö hyvät tekomme ansaitse mitään, vaikka Jumala lupaa ne palkita tässä ja tulevassa elämässä?

Tätä palkkaa ei ansaita; se on armon lahja.[1]

[1] Lu. 17:10; Ro. 11:6

K. 64. Eikö tämä oppi tee ihmisistä huolimattomia ja paheellisia?

Ei, sillä on mahdotonta, etteivät oikean uskon kautta Kristukseen oksastetut tuottaisi kiitoksen hedelmiä.[1]

[1] Lu. 6:43–45; Joh. 15:5

Sakramentit

25. viikko

K. 65. Mistä tulee tämä usko, jonka kautta ainoastaan meillä on osallisuus Kristukseen ja kaikkiin Hänen siunauksiinsa?

Pyhästä Hengeltä,[1] joka vaikuttaa sen sydämissämme pyhän evankeliumin saarnan kautta[2] ja vahvistaa sen pyhien sakramenttien käytön kautta.[3]

[1] Joh. 3:5; 1Ko. 2:10–14; Ef. 2:8; Fil. 1:29

[2] Ro. 10:17; 1Pi. 1:23–25

[3] Ma. 28:19,20; 1Ko. 10:16

K. 66. Mitä ovat sakramentit?

Sakramentit ovat pyhiä, näkyviä merkkejä ja sinettejä, jotka Jumalan on asettanut, jotta niiden käytön kautta Hän voisi vielä täydellisemmin julistaa ja sinetöidä meihin evankeliumin lupauksen.[1] Ja lupaus on tämä: Jumala armollisesti suo meille syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän ainoastaan Kristuksen ristin uhrin vuoksi.[2]

[1] 1Ms. 17:11; 5Ms. 30:6; Ro. 4:11

[2] Ma. 26:27,28; Apt. 2:38; Heb. 10:10

K. 67. Ovatko sitten molemmat, sekä Sana, että sakramentit, tarkoitettut kohdistamaan uskomme Jeesuksen Kristuksen ristin uhriin ainoana pelastuksemme perustuksena?

Totisesti. Evankeliumissa Pyhä Henki opettaa meitä ja sakramenttien kautta vakuuttaa meille, että koko pelastuksemme lepää Kristuksen ainoan ristin uhrin varassa.[1]

[1] Ro. 6:3; 1Ko. 11:26; Gal. 3:27

K. 68. Monta sakramenttia on Kristus asettanut Uudessa Testamentissa?

Kaksi: pyhä kaste ja pyhä ehtoollinen.[1]

[1] Ma. 28:19,20; 1Ko. 11:23–26

26. viikko

K. 69. Miten pyhä kaste muistuttaa ja vakuuttaa sinua siitä, että Kristuksen kertakaikkinen uhri hyödyttää sinua?

Tällä tavalla: Kristus asetti tämän ulkoisen pesun[1] ja liitti siihen lupauksen: yhtä varmasti kuin vesi pesee ruumiin epäpuhtauden, niin Hänen verensä ja Henkensä pesee pois sieluni epäpuhtauden, eli kaikki syntini.[2]

[1] Ma. 28:19; Apt. 2:38

[2] Ma. 3:11; Mark 16:16; Joh. 1:33; Ro. 6:3,4; 1Pi. 3:21

K. 70. Mitä tarkoittaa tulla pestyksi Kristuksen veressä ja Hengessä?

Tulla pestyksi Kristuksen veressä tarkoittaa syntien anteeksiannon omistamista, Jumalan armosta ja Kristuksen veren takia, joka vuodatettiin puolestamme ristillä.[1] Tulla pestyksi Kristuksen Hengessä tarkoittaa Pyhän Hengen uudistavaa työtä, jolla Hän pyhittää meidät Kristuksen ruumiin jäseniksi, jotta yhä enemmän kuolisimme synnille ja kulkisimme pyhässä ja nuhteettomassa elossa.[2]

[1] Hes. 36:25; Sak. 13:1; Ef. 1:7; Heb. 12:24; 1Pi. 1:2; Ilm. 1:5; 7:14

[2] Joh. 3:5–8; Ro. 6:4; 1Ko. 6:11; Ko. 2:11,12

K. 71. Missä Kristus lupaa, että olemme osallisia Hänen verensä ja Henkensä pesusta yhtä varmasti kuin kasteen vesipesustakin?

Kasteen asetuksessa, jossa Hän sanoo: Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen (Mat. 28:19). Joka sen uskoo ja saa kasteen, on pelastuva. Joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen (Mr. 16:16). Tämä lupaus toistuu siellä missä Kirjoitukset kutsuvat kastetta syntien pois pesuksi ja uudestisyntymisen pesoksi (Ti. 3:5; Apt. 22:16).

27. viikko

K. 72. Onko sitten tämä ulkoinen vesipesu itsessään syntien poispesu?

Ei ole. Vain Jeesuksen Kristuksen veri ja Pyhä Henki puhdistavat meidät kaikista synneistä.[1]

[1] Ma. 3:11; 1Pi. 3:21; 1Jo. 1:7

K. 73. Miksi sitten Pyhä Henki kutsuu kastetta syntien pois pesuksi ja uudestisyntymisen pesoksi?

Jumala puhuu näin hyvästä syystä. Hän tahtoo opettaa meille, että Kristuksen veri ja Henki poistaa syntimme, kuten vesi poistaa ruumiin lian.[1] Mutta enemmänkin, kuten vedellä pestyinäkin olemme puhdistuneet ruumiillisesti, niin Hän tahtoo vakuuttaa meille, että tämän taivaallisen vakuuden ja merkin kautta olemme todella hengellisesti puhdistettuja synneistämme.[2]

[1] 1Ko. 6:11; Ilm. 1:5; 7:14

[2] Apt. 2:38; Ro. 6:3,4; Gal. 3:27

K. 74. Pitäisikö myös syli lapset kastaa?

Kyllä. Lapset ja aikuiset kuuluvat Jumalan liittoon ja seurakuntaan.[1] Sama lupaus, lunastus synnistä Kristuksen veren kautta ja uskoa vaikuttava Pyhä Henki, kuuluu heille, kuten aikuisillekin.[2] Heidät siis tulee kasteen, eli liiton merkin kautta oksastaa kristillisen kirkon jäseniksi ja erottaa uskottomien lapsista.[3] Tämä tehtiin Vanhassa Liitossa ympärileikkauksella,[4] jonka tilalle Uudessa Liitossa asetettiin kaste.[5]

[1] 1Ms. 17:7; Ma. 19:14

[2] Ps. 22:11; Jes. 44:1–3; Apt. 2:38,39; 16:31

[3] Apt. 10:47; 1Ko. 7:14

[4] 1Ms. 17:9–14

[5] Ko. 2:11–13

28. viikko

K. 75. Miten Herran pyhä ehtoollinen muistuttaa ja vakuuttaa sinua siitä, että olet osallinen Kristuksen kertakaikkiseen uhriin ja kaikkiin Hänen lahjoihinsa?

Tällä tavalla: Kristus on käskenyt minua ja kaikkia uskovia syömään tästä murretusta leivästä ja juomaan tästä maljasta Hänen muistokseen. Tähän käskyyn Hän liitti nämä lupaukset:[1]

1. Yhtä varmasti, kuin näen silmilläni Herran leivän murrettavan ja maljan annettavan minulle, niin yhtä varmasti oli Hänen ruumiinsa uhrattu ja Hänen verensä vuodatettu ristillä puolestani.
2. Yhtä varmasti, kuin saan papin kädestä ja maistan suullani Herran leivän ja maljan, niin yhtä varmasti Hän itse ravitsee ja virvoittaa sieluani iankaikkiseen elämään ristiinnaulitulla ruumiillaan ja vuodatetulla verellään.

[1] Ma. 26:26–28; Mark 14:22–24; Lu. 22:19,20; 1Ko. 11:23–25

K. 76. Mitä tarkoittaa Kristuksen ristiinnaulitun ruumiin syöminen ja Hänen vuodatetun verensä juominen?

1. Vastanottaa uskovalla sydämellä Kristuksen koko kärsimys ja kuolema ja siten saada syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä.[1]
2. Yhdistyä yhä enemmän Hänen pyhään ruumiiseensa Pyhän Hengen kautta, joka asuu molemmissa, sekä Kristuksessa, että meissä.[2]

Joten, vaikka Kristus on taivaassa[3] ja me olemme maassa, niin silti olemme lihaa Hänen lihastaan ja luuta Hänen luustaan,[4] ja me ainiaaksi elämme yhden Hengen hallitsemina, kuten ruumiimme jäsenetkin ovat yhden sielun hallitsemia.[5]

[1] Joh. 6:35,40,50–54

[2] Joh. 6:55,56; 1Ko. 12:13

[3] Apt. 1:9–11; 3:21; 1Ko. 11:26; Ko. 3:1

[4] 1Ko. 6:15,17; Ef. 5:29,30; 1Jo. 4:13

[5] Joh. 6:56–58; 15:1–6; Ef. 4:15,16

K. 77.* Missä Kristus lupaa, että uskovat ovat osallisia Hänen ruumiinsa ja verensä ravintoon ja virvoitukseen yhtä varmasti kuin ehtoollispöydän leipään ja viiniinkin?

Herran ehtoollisen asetuksessa: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni." (1Ko. 11:23–26) Paavali

toistaa tämän lupauksen sanoessaan: Eikö malja, jonka me siunaamme, ole yhteys Kristuksen vereen? Ja eikö leipä, jonka me murramme, ole yhteys Kristuksen ruumiiseen? 17 Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi ruumis, vaikka meitä on monta, sillä tulemme kaikki osallisiksi tuosta yhdestä leivästä. (1Ko. 10:16,17)

29. viikko

K. 78. Muuttuvatko leipä ja viini Kristuksen oikeaksi ruumiiksi ja vereksi?

Eivät. Kuten kasteen vesikään ei muutu Kristuksen vereksi, eikä se ole itse syntien poispesu, vaan se on yksinkertaisesti Jumalan merkki ja vakuus.[1] Näin ei myöskään leipä Herran Ehtoollisessa muutu itse Kristuksen ruumiiksi,[2] vaikkakin sitä kutsutaan Kristuksen ruumiiksi,[3] sakramenttien luonnon ja kielen mukaisesti.[4]

[1] Ef. 5:26; Tit. 3:5

[2] Ma. 26:26–29

[3] 1Ko. 10:16,17; 11:26–28

[4] 1Ms. 17:10,11; 2Ms. 12:11,13; 1Ko. 10:3,4; 1Pi. 3:21

K. 79. Miksi sitten Kristus kutsuu leipää Hänen ruumiikseen, tai maljaa Hänen verekseen, tai uudeksi liitoksi Hänen veressään? Ja miksi Paavali puhuu Kristuksen ruumiin ja veren osallisuudesta?

Kristus puhuu näin hyvästä syystä: Hän tahtoo Ehtoollisensa kautta opettaa, että samoin kuin leipä ja viini ravitsevat meitä ajallisessa elämässä, niin myös Hänen ristiinnaulittu ruumiinsa ja vuodatettu verensä ovat meille totista ruokaa ja juomaa ikuista elämää varten.[1] Mutta enemmänkin, Hän tahtoo vakuuttaa meille tämän näkyvän merkin ja vakuuden kautta, että:

1. Pyhän Hengen työn kautta olemme osallisia Hänen oikeasta ruumiistaan ja verestään yhtä varmasti, kuin vastaanotamme suullamme nämä pyhät tunnukset Hänen muistokseen[2]
2. kaikki Hänen kärsimyksensä ja Hänen kuuliaisuutensa ovat yhtä varmasti meidän, ihan kuin olisimme itse henkilökohtaisesti kärsineet ja maksaneet synneistämme[3]

[1] Joh. 6:51,55

[2] 1Ko. 10:16,17; 11:26

[3] Ro. 6:5–11

30. viikko

K. 80. Mitä eroa on Herran ehtoollisen ja roomalaiskatolisen messun välillä?

Tätä kysymystä ei alkuperäinen versio katekismuksesta sisältänyt ollenkaan. Se ohitetaan myös tässä suomennuksessa, mutta sille varataan kysymysnumero helpottamaan yhdenmukaisuutta myöhempien laitosten kanssa.

K. 81. Keiden tulee osallistua Herran ehtoolliseen?

Niiden, jotka ovat oikeasti tyytymättömiä itseensä syntiensä tähden, mutta silti luottavat, että nämä ovat anteeksiannetut ja että heidän jäljellä oleva heikkoutensa peittyy Kristuksen kärsimyksen ja kuoleman tähden, ja jotka myös tahtovat yhä enemmän lujittaa uskoansa, sekä oikaista elämäänsä. Mutta tekopyhät ja katumattomat syövät ja juovat tuomioksensa.[1]

[1] 1Ko. 10:19–22; 11:26–32

K. 82. Tuleeko myös sellaiset päästää Herran ehtoolliselle, jotka sanoin ja teoin ilmaisevat epäuskonsa ja jumalattomuutensa?

Ei tule, sillä tämä häpäisisi Jumalan liiton ja sytyttäisi Jumalan kiivauden koko seurakuntaa kohtaan.[1] Täten, Kristuksen ja Hänen apostoliensa opetuksen mukaisesti, Kristuksen kirkko on velvoitettu, taivaan valtakunnan avainten virallisella käytöllä, sulkemaan sellaiset henkilöt pois, aina siihen asti, että he oikaisevat elämänsä.

[1] Ps. 50:16,17; Jes. 1:11–18; 66:3; 1Ko. 11:17–34

31. viikko

K. 83. Mitä ovat taivaan valtakunnan avaimet?

Pyhän evankeliumin saarna ja kirkkokuri. Näiden kahden kautta taivaan valtakunta aukeaa uskoville ja sulkeutuu epäuskoisilta.[1]

[1] Ma. 16:19; Joh. 20:21–23

K. 84. Miten taivaan valtakunta aukeaa ja sulkeutuu evankeliumin saarnan kautta?

Kristuksen käskyn mukaan taivaan valtakunta aukeaa, kun julistetaan ja julkisesti todistetaan kaikille uskoville, että niin usein kuin he vain hyväksyvät oikeassa uskossa evankeliumin lupauksen, niin Jumala todella anteeksiantaa heille kaikki heidän syntinsä Kristuksen ansion tähden. Taivaan valtakunta taas sulkeutuu, kun julistetaan ja todistetaan kaikille epäuskoisille ja ulkokullatuille, että ilman parannusta Jumalan viha ja ikuinen kadotus lepää heidän päällensä. Jumala tulee tuomitsemaan tämän evankeliumin todistuksen kautta, sekä tässä, että tulevassa elämässä.[1]

[1] Ma. 16:19; Joh. 3:31–36; 20:21–23

K. 85. Miten taivaan valtakunta aukeaa ja sulkeutuu kirkkokurin kautta?

Kristuksen käskyn mukaan kristityiksi itseään kutsuvia ihmisiä, jotka osoittavat epäkristillisyytensä opillaan tai elämällään on toistuvasti veljellisesti nuhdeltava. Mikäli he jatkavat hairahduksissaan tai pahuudessaan, jopa kirkon viranhaltijoiden kehotuksista huolimatta, heiltä kielletään sakramentit ja heidät suljetaan kirkon vanhimpien toimesta kristillisestä yhteydestä ja itse Jumalan toimesta Kristuksen valtakunnasta.[1] Heidät vastaanotetaan uudestaan Kristuksen ja kirkon jäseninä, kunhan he lupaavat ja osoittavat todellista parannusta.[2]

[1] Ma. 18:15–20; 1Ko. 5:3–5, 11–13; 2Te. 3:14,15

[2] Lu. 15:20–24; 2Ko. 2:6–11

32. viikko

K. 86. Miksi meidän on silti tehtävä hyviä tekoja, kun kerran olemme lunastetut kurjuudestamme yksin armosta, Kristuksen kautta ja ilman mitään omaa ansiotamme?

Koska Kristus, lunastettuaan meidät verellensä, myös uudistaa meidät Pyhän Henkensä kautta Hänen kuvaksensa niin, että koko elämällämme osoittaisimme kiitollisuutemme Jumalalle Hänen lahjoistaan[1] ja, että Hän saisi kauttamme kunnian.[2] Edelleen, jotta me itse vakuuttuisimme uskostamme sen hedelmistä[3] ja, jotta jumalisella elämällämme voittaisimme lähimmäisemme Kristukselle.[4]

[1] Ro. 6:13; 12:1,2; 1Pi. 2:5,9–10,12

[2] Ma. 5:16; 1Ko. 6:19,20

[3] Ma. 7:17,18; Gal. 5:22–24; 2Pi. 1:10,11

[4] Ro. 14:17–19; 1Pi. 3:1,2

K. 87. Voivatko ne pelastua, jotka eivät käänny Jumalan puoleen kiittämättömästi ja katumattomasta elämästään?

Eivät suinkaan. Kirjoitukset sanovat, ettei kukaan siveetön, epäjumalanpalvelija, avionrikkoja, varas, ahne, juopottelija, pilkkaaja, rosvo, tai vastaava peri Jumalan valtakuntaa.[1]

[1] 1Ko. 6:9,10; Gal. 5:19–21; Ef. 5:5,6; 1Jo. 3:14

33. viikko

K. 88. Mitä kuuluu oikeaan parannukseen, tai ihmisen kääntymykseen?

Kaksi asiaa:

1. vanhan luonnon kuolema
2. uuden luonnon syntymä[1]

[1] Ro. 6:1–11; 1Ko. 5:7; 2Ko. 5:17; Ef. 4:22–24; Ko. 3:5–10

K. 89. Mitä on vanhan luonnon kuolema?

Se on syntimme tuottamaa aitoa murhetta, sekä synnin enenevää vihaamista ja karttamista.[1]

[1] Ps. 51:5,6,19; Joel 2:12,13; Ro. 8:12,13; 2Ko. 7:10

K. 90. Mitä on uuden luonnon syntymä?

Se on aitoa autuutta Jumalassa Kristuksen kautta[1], sekä iloa Jumalan tahdon mukaisessa elämässä ja kaikissa hyvissä töissä.[2]

[1] Ps. 51:10,14; Jes. 57:15; Ro. 5:1; 14:17

[2] Ro. 6:10,11; 7:22; Gal. 2:20

K. 91. Mitä ovat hyvät työt?

Ne ovat vain sellaiset teot, jotka nousevat oikeasta uskosta,[1] jotka ovat sopusoinnussa Jumalan lain kanssa[2] ja, jotka tehdään Hänen kunniaakseen;[3] eivätkä sellaiset teot, jotka perustuvat omiin mielipiteisiimme, tai inhimillisiin ohjenuoriin.[4]

[1] Joh. 15:5; Ro. 14:23; Heb. 11:6

[2] 3Ms. 18:4; 1Sa. 15:22; Ef. 2:10

[3] 1Ko. 10:31

[4] 5Ms. 12:32; Jes. 29:13; Hes. 20:18,19; Ma. 15:7–9

34. viikko

K. 92. Mitä Jumala sanoo laissaan?

Jumala puhui kaikki nämä sanat ja sanoi:

1. Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vein sinut pois Egyptin maasta, orjuuden pesästä. Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.
2. Älä tee itsellesi jumalankuvaa äläkä mitään kuvaa, älä niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa, älä niistä, jotka ovat alhaalla maan päällä, äläkä niistä, jotka ovat vesissä maan alla. Älä kumarrakaan niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.
3. Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka hänen nimensä turhaan lausuu.
4. Muista pyhittää lepopäivä. Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi; mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti; silloin älä mitään askaretta toimita, älä sinä älköönkä sinun poikasi tai tyttäresi, sinun palvelijasi tai palvelijattaresi tai juhtasi älköönkä muukalaisesi, joka sinun porteissasi on. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi; sentähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.
5. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.
6. Älä tapa.
7. Älä tee huorin.
8. Älä varasta.
9. Älä sano vääriä todistuksia lähimmäisestäsi.
10. Älä himoitse lähimmäisesi huonetta. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa äläkä hänen palvelijaansa, palvelijatartaan, härkäänsä, aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi omaa.

[1] 2Ms. 20:1–17; 5Ms. 5:6–21

K. 93. Miten nämä käskyt jaotellaan?

Kahteen osaan. Ensimmäinen osa opettaa meille miten tulee elää suhteessa Jumalaan, toinen osa opettaa meille velvollisuusistamme lähimmäistämme kohtaan.[1]

[1] Ma. 22:37–40

K. 94. Mitä Jumala vaatii ensimmäisessä käskyssä?

Että itse pelastukseni tähden kartan ja pakenen kaikkea epäjumalanpalvelusta,[1] noituutta, taikauskoa,[2] sekä pyhien, tai muiden luotujen avuksihuutamista.[3] Edelleen, että koko sydämeistäni oikein oppisin:

- tuntemaan ainoan oikean Jumalan,[4]
- Häneen yksin luottamaan,[5]

- kaikessa nöyryydessä[6] ja kärsivällisyydessä[7] Hänelle alistumaan
- odottamaan kaikkea hyvää vain Häneltä[8]
- rakastamaan,[9] pelkäämään,[10] ja kunnioittamaan Häntä[11]

Lyhyesti, että hylkäisin kaiken ennemmin kuin millään lailla toimisın Hänen tahtoansa vastaan.[12]

[1] 1Ko. 6:9,10; 10:5–14; 1Jo. 5:21

[2] 3Ms. 19:31; 5Ms. 18:9–12

[3] Ma. 4:10; Ilm. 19:10; 22:8,9

[4] Joh. 17:3

[5] Jer. 17:5,7

[6] 1Pi. 5:5,6

[7] Ro. 5:3,4; Fil. 2:14; Ko. 1:11; Heb. 10:36

[8] Ps. 104:27,28; Jes. 45:7; Jaak. 1:17

[9] 5Ms. 6:5

[10] 5Ms. 6:2; Ps. 111:10; Snl. 1:7; 9:10; Ma. 10:28; 1Pi. 1:17

[11] 5Ms. 6:13; 10:20

[12] Ma. 5:29,30; 10:37–39; Apt. 5:29

K. 95. Mitä on epäjumalanpalvelus?

Luottamuksen asettaminen johonkin muuhun kuin Sanassaan itsestänsä ilmoittaneeseen ainoaan oikeaan Jumalaan on epäjumalanpalvelusta.[1]

[1] 1Aik. 16:26; Gal. 4:8,9; Ef. 5:5; Fil. 3:19

35. viikko

K. 96. Mitä Jumala vaatii toisessa käskyssä?

Ettemme tekisi millään tavalla minkäänlaista jumalankuvaa,[1] emmekä palvelisi Häntä millään muulla tavalla, kuin Hän on Sanassaan käskenyt.[2]

[1] 5Ms. 4:15–19; Jes. 40:18–25; Apt. 17:29; Ro. 1:23

[2] 3Ms. 10:1–7; 5Ms. 12:30; 1Sa. 15:22,23; Ma. 15:9; Joh. 4:23,24

K. 97. Emmekö saa tehdä minkäänlaista kuvaa?

Jumalaa ei voi, eikä saa kuvata mitenkään näkyvästi. Luotuja voidaan kuvata, mutta Jumala kieltää kaikkien kuvien pitämisen, tai tekemisen, mikäli tarkoituksena on niiden palvominen, tai Jumalan palvelu niiden kautta.[1]

[1] 2Ms. 34:13,14,17; 4Ms. 33:52; 2Ku. 18:4,5

K. 98. Mutta eikö kuvia voida sietää kirkoissa "maallikoiden kirjoina"?

Ei voida, sillä meidän ei tule olla Jumalaa viisaampia. Hän ei tahdo opettaa kansaansa mykkien kuvien kautta,[1] vaan Hänen Sanansa elävän saarnan kautta.[2]

[1] Jer. 10:8; Hab. 2:18–20

[2] Ro. 10:14,15,17; 2Ti. 3:16,17; 2Pi. 1:19

36. viikko

K. 99. Mitä kolmas käsky vaatii?

Me emme saa pilkata tai väärinkäyttää Jumalan nimeä kiroamalla,[1] väärin vannomalla,[2] tai turhilla valoilla, emmekä saa osallistua tällaisiin inhottaviin synteihin hiljaisina sivustakatsojina.[4] Sanalla sanoen, meidän tulee käyttää Jumalan pyhää nimeä vain pelolla ja kunnioituksella,[5] jotta voisimme oikein tunnustaa Häntä,[6] rukoilla Häntä,[7] sekä ylistää Häntä kaikilla sanoillamme ja teoillamme.[8]

[1] 3Ms. 24:10–16

[2] 3Ms. 19:12

[3] Ma. 5:37; Jaak. 5:12

[4] Snl. 29:24

[5] Ps. 99:1–5; Jes. 45:23; Jer. 4:2

[6] Ma. 10:32,33; Ro. 10:9,10

[7] Ps. 50:14,15; 1Ti. 2:8

[8] Ro. 2:24; Ko. 3:17; 1Ti. 6:1

K. 100. Onko Jumalan nimen pilkkaaminen kiroamalla ja manaamalla todella niin vakava synti, että Jumalan on vihainen myös niille, jotka eivät auta kykyjensä mukaan estämään ja kieltämään sitä?

Varmasti,[1] sillä mikään synti ei ole suurempi, tai enemmän Jumalan vihaa herättävä, kuin Hänen nimensä pilkkaaminen. Siksi Hän sääti siitä kuolemantuomion.[2]

[1] 3Ms. 5:1

[2] 3Ms. 24:16

37. viikko

K. 101. Mutta voimmeko vannoa valan Jumalan nimeen, jos teemme sen hurskaasti?

Kyllä, Jumalan kunniaksi ja lähimmäisemme hyväksi voimme vannoa valan, jos

- esivalta sitä alamaisiltaan vaatii
- se on tarpeellista uskollisuuden ja totuuden edistämiseksi

Tällainen vala perustuu Jumalan Sanaan,[1] joten Vanhan– ja Uuden Testamentin pyhät tekivät oikein sitä käyttäessään.[2]

[1] 5Ms. 6:13; 10:20; Jer. 4:1,2; Heb. 6:16

[2] 1Ms. 21:24; 31:53; Joos. 9:15; 1Ku. 1:29,30; Ro. 1:9

K. 102. Voimmeko myös vannoa pyhien, tai muiden luotujen nimeen?

Emme. Laillinen vala kutsuu Jumalaa, ainoaa sydämen tuntijaa, todistamaan valani totuudellisuutta, sekä rankaisemaan minua, mikäli vannon väärin.[1] Kenellekään luodulle ei saa antaa tällaista kunniaa.[2]

[1] Ro. 9:1; 2Ko. 1:23

[2] Ma. 5:34–37; 23:16–22; Jaak. 5:12

38. viikko

K. 103. Mitä Jumala vaatii neljännessä käskyssä?

1. Että evankeliumin virkaa ja sen opetustyötä ylläpidetään.[1] Ja, että olen säännöllisesti läsnä Jumalan kirkossa, etenkin lepopäivänä:[2]
 - ◆ kuullakseni Jumalan Sanaa[3]
 - ◆ käyttääkseni sakramentteja[4]
 - ◆ rukoillakseni Jumalaa julkisesti[5]
 - ◆ antaakseni kristillistä avustusta köyhille[6]
2. Että elämäni kaikkina päivinä lepään pahoista töistäni, antaen Herran tehdä työtänsä minussa Henkensä kautta, näin aloittaakseni ikuisen sapatinlevon jo tässä elämässä.[7]

[1] 5Ms. 6:4–9; 20–25; 1Ko. 9:13,14; 2Ti. 2:2; 3:13–17; Tit. 1:5

[2] 5Ms. 12:5–12; Ps. 40:9,10; 68:27; Apt. 2:42–47; Heb. 10:23–25

[3] Ro. 10:14–17; 1Ko. 14:26–33; 1Ti. 4:13

[4] 1Ko. 11:23,24

[5] Ko. 3:16; 1Ti. 2:1

[6] 1Ko. 16:2; 2Ko. 8–9

[7] Jes. 66:23; Heb. 4:9–11

39. viikko

K. 104. Mitä Jumala vaatii viidennessä käskyssä?

Että osoitan kunnioitusta, rakkautta ja uskollisuutta isälleni ja äidilleni, sekä kaikille auktoriteeteilleni, alistuen asiaankuuluvalla kuuliaisuudella heidän hyvään opetukseensa ja kuriinsa.[1] Ja myös, että suhtaudun kärsivällisyydellä heidän heikkouksiinsa ja puutteisiinsa,[2] sillä Jumala tahtoo hallita meitä heidän kauttansa.[3]

[1] 2Ms. 21:17; Snl. 1:8; 4:1; Ef. 5:21,22; Ko. 3:18–4:1

[2] Snl. 20:20; 23:22; 1Pi.2:18

[3] Ma. 22:21, Ro. 13:1–8; Ef. 6:1–9

40. viikko

K. 105. Mitä Jumala vaatii kuudennessa käskyssä?

Etten itse, tai toisen ihmisen kautta ajatuksillani, sanoillani, tai eleilläni, puhumattakaan teoillani, häpäise, vihaa, vahingoita, tai tapa lähimmäistäni,[1] vaan minun tulee hylätä kostonhalu kokonaan.[2] Edelleen, minun ei tule vahingoittaa tai piittaamattomasti vaarantaa itseäni.[3] Siksi myös murhien estämiseksi esivalta kantaa miekkaa.[4]

[1] 3Ms. 19:17,18; Ma. 5:21,22

[2] Snl. 25:21,22; Ma. 18:35; Ro. 12:19; Ef. 4:26

[3] Ma. 4:7; 26:52; Ro. 13:11–14

[4] 1Ms. 9:6; 2Ms. 21:14; Ro. 13:4

K. 106. Mutta eikö tämä käsky puhu ainoastaan tappamisesta?

Jumala, kieltäessään murhat, opettaa meille, että Hän vihaa murhien juuria, kuten kateutta, vihamielisyyttä, kiukkua, sekä kostonhalua,[1] ja että Hän pitää näitä kaikkia murhina.[2]

[1] Snl. 14:30; Ro. 1:29; 12:19; Gal. 5:19–21; 1Jo. 2:9–11; Jaak. 1:20

[2] 1Jo. 3:15

K. 107. Riittääkö siis se, ettemme tapa lähimmäistämme millään tuollaisella tavalla?

Ei riitä. Tuomitessaan kateuden, vihamielisyyden ja kiivastuksen, Jumala käskee meitä rakastamaan lähimmäistämme kuten itseämme,[1] osoittamaan hänelle kärsivällisyyttä, sovintoa, lempeyttä, armeliaisuutta ja ystävällisyyttä,[2] sekä suojelemaan häntä vahingolta parhaan kykymme mukaan, vieläpä tekemään hyvää vihollisillemme.[3]

[1] Ma. 7:12; 22:39; Ro. 12:10

[2] Ma. 5:5; Lu. 6:36; Ro. 12:18; Gal. 6:1,2; Ko. 3:12; 2Pi. 3:8

[3] 2Ms. 23:4,5; Ma. 5:44,45; Ro. 12:20

41. viikko

K. 108. Mitä seitsemäs käsky meille opettaa?

Että Jumala tuomitsee kaiken haureuden.[1] Niin myös meidän tulee sydämestämme inhota haureutta[2] ja elää siveellistä ja kurinalaista elämää, sekä pyhän avioliiton sisällä, että sen ulkopuolella.[3]

[1] 3Ms. 18:30; Ef. 5:3–5

[2] Juud. 22,23

[3] 1Ko. 7:1–9; 1Te. 4:3–8; Heb. 13:4

K. 109. Kieltääkö Jumala tässä käskyssä muuta kuin aviorikoksen ja vastaavat häpeälliset synnit?

Jumalan tahto on, että pidämme itsemme puhtaina ja pyhinä, koska olemme, sekä ruumiiltamme, että sielultamme Pyhän Hengen temppeleitä. Sen vuoksi Hän kieltää kaikki haureelliset teot, eleet, sanat, ajatukset, himot,[1] sekä kaiken mikä saattaa vietellä meidät haureuteen.[2]

[1] Ma. 5:27–29; 1Ko. 6:18–20

[2] 1Ko. 15:33; Ef. 5:18

42. viikko

K. 110. Mitä Jumala kieltää kahdeksannessa käskyssä?

Hän ei ainoastaan kiellä esivallan rankaisemaa selvää varkautta ja ryöstöä,[1] vaan myös pahat vehkeilyt ja juonet, jotka voiton saamiseksi harhauttaisivat lähimmäistämme, kuten väärät mitat ja painot, väärä kauppatavara tai raha, koronkiskonta,[2] tai mikä muu tahansa Jumalan kieltämä keino, jolla väkisin tai hämäten riistäisimme lähimmäistämme.[3] Jumala myös kieltää kaiken ahneuden,[4] sekä kaikkien Hänen lahjojensa väärinkäytön tai haaskauksen.[5]

[1] 2Ms. 22:1; 1Ko. 5:10; 6:10

[2] 5Ms. 25:13–16; Ps. 15:5; Snl. 11:1 Hes. 45:9–12

[3] Miika. 6:9–11; Lu. 3:14; 1Te. 4:6

[4] Lu. 12:15; Ef. 5:5

[5] Snl. 21:20; 23:20,21; Lu. 16:10–13

K. 111. Mitä Jumala sinulta vaatii tässä käskyssä?

Minun on edistettävä lähimmäiseni hyvinvointia kykyjeni mukaan ja kohdeltava häntä, kuten toivoisin muidenkin minua kohtelevan, sekä tehtävä työtä uskollisesti, jotta minulla olisi mistä antaa puutteessa olevalle.[1]

[1] Jes. 58:5–10; Ma. 7:12; Gal. 6:9,10; Ef. 4:28

43. viikko

K. 112. Mitä Jumala vaatii yhdeksännessä käskyssä?

Etten saa antaa väärää todistusta ketään vastaan, väännellä kenenkään sanoja, juoruta, herjata, tai olla mukana kenenkään hätäisessä tuomitsemisessa, tai syytettyä kuulematta.[1] Päinvastoin, minun on kaihdettava kaikkea valhetta ja vilpillisyyttä, jotka ovat Jumalan vihan alaisia perkeleen aseita.[2] Niin käräjillä, kuin kaikkialla muuallakin minun on rakastettava totuutta, puhuttava ja tunnustettava sitä vilpittömästi,[3] sekä tehtävä parhaani lähimmäiseni kunnian ja maineen puolustamiseksi ja edistämiseksi.[4]

[1] Ps. 15; Snl. 19:5,9; Ma. 7:1; Lu. 6:37; Ro. 1:28–32

[2] 3Ms. 19:11,12; Snl. 12:22; 13:5; Joh. 8:44; Ilm. 21:8

[3] 1Ko. 13:6; Ef. 4:25

[4] 1Pi. 3:8,9; 4:8

44. viikko

K. 113. Mitä kymmenes käsky meiltä vaatii?

Ettei pieninkään Jumalan käskyjen vastainen ajatus tai halu ikinä nousisi sydämeistämme, vaan meidän pitää vihata koko sydämeistämme kaikkea syntiä ja iloita kaikesta vanhurskaudesta.[1]

[1] Ps. 19:8–15; 139:23,24; Ro. 7:7,8

K. 114. Mutta voivatko Jumalaan kääntyneet kerrassaan pitää nämä käskyt?

Eivät voi. Tässä elämässä kaikista pyhimmilläkin on vasta pieni alku tästä kuuliaisuudesta.[1] Siitä huolimatta, he alkavat vakavalla tarkoituksella elämään, ei ainoastaan osan, vaan kaikkien Jumalan käskyjen mukaan.[2]

[1] Saar. 7:20; Ro. 7:14,15; 1Jo. 1:8

[2] Ps. 1:1,2; Ro. 7:22–25

K. 115. Miksi sitten Jumala tahtoo niin visusti saarnattavan kymmentä käskyä, jollei tässä elämässä kukaan voi niitä täydellisesti pitää?

1. Jotta elämämme halki tulisimme yhä enemmän tietoisiksi syntisestä luonnostamme ja siten etsisimme yhä halukkaammin syntien anteeksiantoa ja Kristuksen vanhurskautta.[1]
2. Jotta jatkuvasti pyytäisimme Jumalalta Pyhän Hengen armoa
 - ♦ että olisimme innokkaita kaikissa hyvissä teoissa
 - ♦ että Hän yhä enemmän uudistaisi meitä kuvansa kaltaiseksi aina siihen asti kunnes saavutamme tavoitteemme, eli tämän elämän jälkeisen täydellisyyden.[2]

[1] Ps. 32:5; Ro. 3:19–26; 7:7,24,25; 1Jo. 1:9

[2] 1Ko. 9:24; Fil. 3:12–14; 1Jo. 3:1–3

45. viikko

K. 116. Miksi kristittyjen tarvitsee rukoilla?

Koska rukous on kaikista tärkein osa siitä kiitollisuudesta, jota Jumala meiltä edellyttää.[1] Ja koska Hän antaa armonsa ja Pyhän Henkensä vain niille, jotka lakkaamatta ja vilpittömällä halulla Häneltä niitä pyytävät ja Häntä niistä kiittävät.[2]

[1] Ps. 50:14,15; 116:12–19; 1Te. 5:16–18

[2] Ma. 7:7,8; Lu. 11:9–13

K. 117. Minkälainen on rukous, jonka Jumala kuulee?

1. Meidän tulee sydämestämme rukoilla ainoastaan yhtä ainoaa oikeaa, Sanassaan itsensä ilmoittanutta Jumalaa, pyytäen Häneltä kaikkea sitä, mitä Hän on käskenyt meidän pyytää.[1]
2. Meidän on perin pohjin tunnettava tarpeemme ja kurjuutemme, siten nöyryäksemme Jumalan edessä.[2]
3. Meidän on levättävä tällä horjumattomalla perustuksella: vaikka emme sitä ansaitse, niin Jumala varmasti kuulee rukouksemme Kristuksen, meidän Herramme tähden, kuten Hän on Sanassaan luvannut.[3]

[1] Ps. 145:18–20; Joh. 4:22–24; Ro. 8:26; Jaak. 1:5; 1Jo. 5:14; Ilm. 19:10

[2] 2Aik. 7:14; 20:12; Ps. 2:11; 34:19; Jes. 66:2

[3] Dan. 9:17–19; Ma. 7:8; Joh. 14:13,14; 16:23; Ro. 10:13; Jaak. 1:6

K. 118. Mitä Jumala on käskenyt meidän Häneltä pyytää?

Kaikkia ruumiimme ja sielumme tarvitsemia asioita, jotka Herramme Kristus sisällytti rukoukseen, jonka Hän itse meille opetti.[1]

[1] Ma. 6:33; Fil. 4:6; 1Pi. 5:7; Jaak. 1:17

K. 119. Mikä on tämä Herran opettama rukous?

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.[1]

[1] Ma. 6:9–13; Lu. 11:2–4

46. viikko

K. 120. Miksi Kristus käskee meitä puhuttelemaan Jumalaa Isänämme?

Herättääkseen meissä heti rukouksemme alussa sitä lapsenmielistä kunnioitusta ja luottamusta Jumalaan, joka on rukouksemme perusta: Jumalasta on tullut Isämme Kristuksen tähden. Jos isämme eivät kiellä meiltä maallisia asioita, niin sitä vähemmän taivaallinen Isämme kieltää meiltä uskossa pyytämäämme.[1]

[1] Ma. 7:9–11; Lu. 11:11–13; 1Pi. 1:17

K. 121. Miksi on lisätty: joka olet taivaissa?

Nämä sanat opettavat meille:

- ettei meidän tule ajatella maallisesti Jumalan taivaallisesta majesteettisuudesta[1]
- että meidän on odotettava kaikkia ruumiimme ja sielumme tarvitsemia asioita Hänen kaikkivaltialta mahdiltansa[2]

[1] Jer. 23:23,24; Apt. 17:24,25

[2] Ma. 6:25–34; Ro. 8:31,32

47. viikko

K. 122. Mikä on ensimmäinen pyyntö?

Pyhitetty olkoon nimesi. Se on: suo meille ennen kaikkea, että oikein Sinut tuntisimme[1] ja, että pyhittäisimme, kirkastaisimme ja ylistäisimme Sinua kaikissa teoissasi, joista loistaa kaikkivoipa voimasi, viisautesi, vanhurskautesi, armosi ja totuutesi.[2] Suo meille myös, että voisimme suunnata koko elämämme — ajatuksemme, sanamme ja tekomme — niin ettei nimesi tulisi takiamme herjatuksi, vaan aina kunnioitetuksi ja ylistetyksi.[3]

[1] Jer. 9:23,24; 31: 33,34; Ma. 16:17; Joh. 17:3

[2] 2Ms. 34:5–8; Ps. 145; Jer. 32:16–20; Lu. 1:46–55, 68–75; Ro. 11: 33–36

[3] Ps. 115:1; Ma. 5:16

48. viikko

K. 123. Mikä on toinen pyyntö?

Tulkoon sinun valtakuntasi. Se on: niin hallitse meitä Sanallasi ja Hengelläsi, että yhä enemmän ja enemmän alistuisimme Sinulle.[1] Säilytä ja kasvata kirkkoasi.[2] Tuhoa jokainen juoni pyhää Sanaasi vastaan ja jokainen mahti joka nostaa itsensä Sinua vastaan.[3] Tee tämä kaikki aina valtakuntasi täydellistymiseen asti, ollaksesi kaikki kaikissa.[4]

[1] Ps. 119:5,105; 143:10; Ma. 6:33

[2] Ps. 51:20; 122:6–9

[3] Ro. 16:20; 1Jo. 3:8

[4] Ro. 8:22,23; 1Ko. 15:28; Ilm. 22:17,20

49. viikko

K. 124. Mikä on kolmas pyyntö?

Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. Se on: suo, että me ja kaikki ihmiset voisimme kieltää oman tahtomme ja että, ilman mitään napinaa tottelisimme tahtoasi, sillä ainoastaan Sinun tahtosi on hyvä.[1] Suo myös että kaikki voisimme tehdä kutsumuksemme mukaisen työmme[2] yhtä halukkaasti ja uskollisesti kuin taivaan enkelit.[3]

[1] Ma. 7:21; 16:24–26; Lu. 22:42; Ro. 12:1,2; Tit. 2:11,12

[2] 1Ko. 7:17–24; Ef. 6:5–9

[3] Heb. 13:21; Ps. 103:20,21

50. viikko

K. 125. Mikä on neljäs pyyntö?

Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Se on: pidä huolta meidän ruumiillisista tarpeistamme,[1] jotta tuntisimme Sinut kaiken hyvän ainoana lähteenä[2] tietäen, ettei meidän huolehtimisemme, tai rehkimisemme, eikä myöskään Sinun lahjasi voi meitä hyödyttää ilman siunaustasi.[3] Auta siis meitä vetäytymään luottamuksestamme luotuihin ja asettamaan luottamuksemme ainoastaan Sinuun.[4]

[1] Ps. 104:27–30; 145:15,16; Ma. 6:25–34

[2] Apt. 14:17; 17:25; Jaak. 1:17

[3] 5Ms. 8:3; Ps. 37:16; 127:1,2; 1Ko. 15:58

[4] Ps. 55:23; 62:11; 146:2,3; Jer. 17:5–8; Heb. 13:5,6

51. viikko

K. 126. Mikä on viides pyyntö?

Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin anteeksi annamme niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. Se on: Kristuksen veren tähden, älä lue syyksi meille kurjille syntisille meidän rikkomuksiamme ja piintynyttä pahuuttamme,[1] niin kuin mekin—Sinun armosi osoituksena meissä—olemme päättäneet antaa kokonaan anteeksi lähimmäisellemme.[2]

[1] Ps. 51:3–9; 143:2; 1Jo. 2:1,2

[2] Ma. 6:14,15; 18:21–35; Ef. 1:7

52. viikko

K. 127. Mikä on kuudes pyyntö?

Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. Se on: omassa varassamme olemme liian heikkoja kestäämään edes hetkeä.[1] Lisäksi vannoutuneet vihollisemme— perkele,[2] maailma[3] ja oma lihamme[4]—eivät lakkaa ahdistamasta meitä. Joten Herra, puolusta ja vahvista meitä Pyhän Henkesi voimalla niin, ettemme tässä hengellisessä sodassa häviäisi,[5] vaan voisimme vankasti vastustaa vihollisiamme, aina lopulliseen ja täydelliseen voittoon asti.[6]

[1] Ps. 103:14–16; Joh. 15:1–5

[2] 2Ko. 11:14; Ef. 6:10–13; 1Pi. 5:8

[3] Joh. 15:18–21

[4] Ro. 7:23; Gal. 5:17

[5] Ma. 26:41; Mr. 13:33

[6] 1Ko. 10:13; 1Te. 3:13; 5:23,24

K. 128. Miten rukous päättyy?

Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen. Se on: tätä kaikkea Sinulta pyydämme, koska kaikkivaltiaana kuninkaanamme Sinä, sekä pystyt, että tahdot antaa meille kaikkea sitä mikä on hyvää.[1] Ja koska, ei meille, vaan Sinun pyhälle nimellesi kuuluu kaikki kunnia iankaikkisesti.[2]

[1] Ro. 10:11–13; 2Pi 2:9

[2] Ps. 115:1; Jer. 33:8,9; Joh. 14:13

K. 129. Mitä aamen tarkoittaa?

Aamen tarkoittaa: se on totta ja varmaa. Sillä on varmempaa se, että Jumala on kuullut rukoukseni, kuin se, että sydämeistäni toivon sitä, mitä olen Häneltä pyytänyt.[1]

[1] Jes. 65:24; 2Ko. 1:20; 2Ti. 2:13

[Alaviite, kysymys 77](#): Tässä on suomennoksessa otettu normaalia suurempi vapaus. Englanniksi kysymys kuuluu: Where does Christ promise to nourish and refresh believers with his body and blood as surely as they eat this broken bread and drink this cup?